

seer en stærk Stilling imellem Borgermesteren og Byraadets selvvalgte Formand, ikke har kunnet gaae ind paa, at Byen i Genhold til Grundloven selv vælger sin Borgermester; derved undgik man denne Modsætning imellem 2 Mænd, hvoraf den ene er valgt af Kongen, og den anden af Byens Communalbestyrelse, idet da Alt faldt paa een Person. Men da dette Emne naturligviis er opgivet, skal jeg ikke videre forfølge det, men det, jeg nævnte, vilde være den naturlige Maade at undgaae Inconsequents paa. Naar den ærede Minister navnlig hentydede til, at man snart maatte kunne vente at faae dette Spørgsmaal frem, nemlig naar der bliver Tale om Nævnings Indførelse, saa er dette besvære vistnok Noget, som man ikke kan stole paa vil komme frem i den nærmeste Fremtid. Jeg maa ligesom den ærede forrige Taler erklære, at jeg, om ogsaa kun til Nød, kan stemme for Indenrigsministerens Forslag under Nr. 23, naar Underændringsforslaget under Nr. 22 bliver vedtaget, men jeg vil selvfølgelig ikke kunne gjøre det, hvis dette sidste ikke vedtages. Det er ganske vist, at Havnevesenet kommer i en ikke meget heldig Stilling ved dette Ministerens subsidiaire Forslag, og navnlig kommer det i en meget uheldig Stilling, hvis ikke Underændringsforslaget under Nr. 22 bliver vedtaget.

L. C. Larsen: Jeg veed meget vel, at der er stor Forskjel paa Communalforholdene i Kjøbenhavn og Communalforholdene i de øvrige Kjøbstæder, men jeg kan dog ikke tænke mig, at den skulde være saa stor, at ikke jeg, der i saa mange Aar har deltaget i forskjellige Stillinger i communale Forhold, ikke skulde have et nogenlunde rigtigt Blik paa de communale Forhold ogsaa i de øvrige Kjøbstæder. Jeg maa da sige, at jeg ikke kan tænke mig, at der egentlig skulde kunne være nogen selvstændig Communalbestyrelse i en Kjøbstad, naar ikke Communalbestyrelsen selv valgte sin Formand; det er en Rettighed, der har været tilstede, saalænge der har været Communalbestyrelser omkring i Kjøbstæderne, (Hør! Hør!) og jeg vil betragte det som et Tilbagestridt, dersom det nu blev anderledes. Hvorledes vilde Stillingen da blive? Man maa tænke

sig, hvorledes Stillingen her er. Paa den ene Side skal ganske vist Borgermesteren være Tilsynsmand, men paa den anden Side skal han ogsaa være Den, der udfører Beslutningerne, og Borgerrepræsentationen skal være den controlerende Myndighed. Men hvorledes vil det gaae, naar Den, der skal controlere, selv er Den, der sammenkalder de Controlerende og selv leder deres Forhandlinger? Hvorledes vil det gaae, naar der ubvilker sig en Mistemning imellem Borgerrepræsentationen og Borgermesteren, hvad der overmaade let kan blive Tilfældet, om end Borgermesteren er en nok saa hæderlig Mand; han kan jo have en eller anden Egenkab, der gjør, at man maa passe paa ham; hvorledes vil det gaae, naar et saadant Forhold ubvilker sig? Vil det være rigtigt, at han selv som Formand skal lede Forhandlingerne, naar der i Repræsentationen er Tale om den Maade, hvorpaa han besørger sine Forretninger. Tilsvarende vil man, naar der er en eller anden politisk Different mellem Regjeringen og Borgerne, ofte kunne tænke sig, at det maa være en meget uheldig Stilling, at Borgerne vishede at træde sammen for at raabslaae om deres Sager paa en Tid, hvor Borgermesteren efter sin Stilling til Regjeringen ikke troede, at dette vilde være rigtigt. Jeg finder det derfor i sin Orden, at Udvalget har foreslaaet, at Borgermesteren ikke skal være Formand i Borgerrepræsentationen, men jeg maa tilstaae, at jeg savner en Bestemmelse endnu, og det er den, at han under ingen Omstændigheder burde være det, ikke engang burde kunne vælges dertil; thi efter min Mening maa Borgerrepræsentationen have en Formand valgt ud af sin egen Midte. Om Borgermesteren har Stemme i Borgerrepræsentationen eller ikke, er Noget, som ikke er af saa stor Vigtighed, da han jo er tilstede og kan gjøre sin Indflydelse gjældende — en enkelt Stemme kan jo desuden ikke have megen Indflydelse paa Sagernes Udfald; — jeg vilde imidlertid finde det ganske rigtigt, at han havde Stemme. Det er nemlig blevet berørt, at det skulde være uoverkommeligt for Formanden i Borgerrepræsentationen at besørge Forretningerne. Jeg skal gjerne indrømme, at det kan være besværligt og vanskeligt nok, men man